

DRUGI PIŠU MI KOMENTARIŠEMO

Koga informiše srpsko ministarstvo informisanja

Za sve Srbe bilo bi daleko korisnije kada bi javno ili na državnom satelitskom programu mogli slobodno da diskutuju kako da izleče "našu bolest"

S Demaćijevom dozvolom svi prolaze - vozilo američkih verifikatora na putu prema Prištini

Satelitski program RTS-a emitovao je 24-og januara emisiju "Na direktnoj liniji" koja je ovog puta kao goste u studiju imala ministra informacija Aleksandra Vučića i njegovog zamenika Miodraga Popovića. Sat i nešto vremena (jer na RTS-u retko se zna unapred koliko će neke emisije trajati) slušali smo njihova mišljenja i tvrdnje o Kosovu, demokratiji, slobodi, pristrasnosti medija i Klintonovom "bolesnom" seksu. Čitav program sveo se na iznošenje stavova o nedemokratskom Svetu i demokratskoj Srbiji.

Demokratsku ili ne Srbiju i srpski narod volim onakve kakvi su. Njihov sam mikroskopski deo i potomak i uvek sam spreman da se suprotstavim jednostranom informisanju švedskih medija i svim nepravdama koje se svakodnevno nanose našem narodu. Ali kao i uvek i sada je uspeh takvim suprotstavljanjima u uskoj vezi sa poslovicom koja glasi: "Da bi mogli da govorimo o tuđoj prljavštini, neophodno je da prvo uklonimo skupljeno đubre

pred svojim vratima". Ne tvrdim da je program bio "prljav" već da je neophodno da nekoliko stavova i tvrdnji iznesenih od ministra i njegovog zamenika tokom emisije, prodiskutujemo i uporedimo sa suprotnim činjeničnim stavovima ili tvrdnjama i da tek onda donesemo za nas neophodne pojedinačne zaključke.

Kao prvo da se upitamo, da li je RTS u okvirima te često pominjane demokratije otvoreniji i slobodniji od mnogih medija zapadnih zemalja kako se svakodnevno tvrdi? Nije! To nikada neće ni moći da bude sve dok je zamenik ministra za informisanje vlade Republike Srbije istovremeno glavni urednik njegovog satelitskog programa. Koliko je meni poznato ovakav uticaj vlade na medije jedinstven je ne samo u zapadnoj, već u celoj Evropi. Gospodin ministar izneo je i tvrdnju: Da "ni jedan deo naše zemlje nije okupiran"? Dok ovo slušamo na satelitskom programu RTS-a u švedskom dnevnom listu "Dagens Nyheter" čitamo sledeće redove.

"Iza nas najzad ostaje pojas ničije zemlje, koji se nalazi između srpske i albanske kontrolisane teritorije. Komandant kontrolnog punkta traži nam pasoš. Pasoš? Da, dokument kojim se potvrđuje da je Adem Demaći, politički predstavnik oslobodilačke vojske Kosova, garantovao da smo mi novinari, a ne srpski špijuni. Prevrćem po novčaniku i vadim papir koji je napisan Demaćijevom rukom. Propuštaju nas. Ovo je još jedan pokazatelj da je UCK na putu da jednostrano proglasi neku vrstu "Republike Kosovo" sa mnogim karakteristikama nezavisne države: Granice sa kontrolisanim prelazima, formalna dokumenta za ulazak, vojskom, svojim zakonima i uredbama... Kada se magla podigla, nekoliko desetina kilometara napred, vidimo rovove po brdašcima i mitraljezima naoružane straže koje nas prate kroz dvoglede. U ispražnjenoj selu Obranca, iza još nekoliko kontrolnih punktova, susrećemo očigledno sigurnog u sebe komandanta oslobodilačke vojske Kosova koji kaže: ►

"Spremni smo da bilo kada odbijemo svaki pokušaj srpskih snaga da se probiju na našu teritoriju". Poplaveli od hladnoće vojnici oko njega imaju minobacače i ručne raketne bacače većeg kalibra. Dogovor o prekidu vatre između Ričarda Holbruka i Slobodana Miloševića oktobra meseca takođe je i za njih izazov da povrate od UCK ranije "oslobođene" teritorije koje su izgubili za vreme velike srpske ofanzive krajem leta - možda 40 procenata Kosova. Plus još malo: skoro ceo trougao između Podujeva, Mitrovice i Prištine izgleda da je sada po prvi put pod kontrolom UCK-a."

Uz svo dužno poštovanje samog ministra, po pitanju "okupacije" ili "ne okupacije" bilo kog dela naše zemlje, prisiljen sam da ovog puta verujem opisu švedskog novinara. Da ne bih opet ulazio u konflikt sa vladinim predstavnicima spreman sam da ovih više od 40% Kosova ne nazivam "okupiranim" već da se skromno zadovoljim istinom da taj deo naše zemlje "kontrolišu" Šiptari.

Međutim i po cenu "zameranja" moram da postavim pitanje: Ko je u zemlji odgo-

varao, smenjen sa položaja ili podneo ostavku, što se toliko čekalo sa zaustavljanjem šiptarske "kontrolne" nad teritorijom Srbije i SRJ? Da li je iko ikada objasnio nar-

o do zašto se dozvolilo da se Kosovo išara šiptarskim rovovima i zašto je povraćaj zaposednute zemlje počeo tek posle velikog naoružavanja Šiptara koje im omogućuje da se pored već zauzetih prostora "jos malo prošire"? Odgovor i na prvo i na drugo pitanje je kratak i jasan: Niko!

Tokom pomenu-tog programa opevanja je i slavopojka internet stranicama ministarstva i tvrdnja da je u oktobru mesecu njihov internet sajt posetilo više od milion ljudi, uglavnom onih koji žive van granica Srbije? Čuli smo

i pozive, obećanja i tvrdnju da ministarstvo svima koji im se obrate šalje materijale sa brošurama, video trakama i CD pločama?! Od ovih ljudi je zatraženo strpljenje, uz ministarvo obećanje i tvrdnju "da se možda zatraženi materijali ne šalju uvek isti dan, ali se šalju možda za nedelju dana". Nije nezapaženo prošla ni zahvalnost Srbima van Srbije za njihovu borbu da istina o događajima u matici prođe u javnost. Nije izostao ni apel da svi zajedno, pojedinci ili što je mnogo efikasnije, srpske organizacije

Dok su se na satelitskom programu RTS ministar Vučić i njegov zamenik Popović zabavljali pričama o Klintonovom "bolesnom seksu", švedski mediji su iznosili tvrdnje kako Šiptari kontrolišu 40 odsto teritorije i da se bez odobrenja Adema Demaćija po Kosmetu ne može putovati

uz pomoć ministarstva nastave tu borbu?!

Ovakve tvrdnje suprotne su iskustvu i svedočenju organizacije "Glas Srpskog Naroda" iz Švedske koja je u ovoj zemlji, tokom poslednjih osam godina, jedina organizovano i sa zavidnim rezultatima vodila bitku protiv jednostranog informisanja švedske javnosti o događanjima na prostru bivše i sadašnje Jugoslavije. Međutim, od septembra meseca pomenuti "Glas Srpskog Naroda" u Švedskoj nije dobio ni jednu traženu informaciju od ministarstva za informisanje Republike Srbije. Da li je slučajnost da je saradnja ministarstva i ove organizacije, koja je trajala svih 8 godina i na obostrano zadovoljstvo odlično funkcionisala, prekinuta samo zbog kritike upućene u srpskim, ne u stranim medijima? I pored toga, ova organizacija je ipak, i jedina, uspela da na švedskoj televiziji progura materijale o zverstvima šiptarske strane i da u dnevnoj štampi objavi više članaka rasprave o Košovu.

Jasno je da ministar ne može da zna šta svaki njegov zamenik ili službenik ministarstva čini ili ne čini. On veruje isključivo svojim najbližim saradnicima. Ali kao ministar dužan je i da preuzme odgovornost za svoje "slepo verovanje", bar u slučajevima kada postoje dokazi da nije tačno i korektno obavešten o nekim događanjima, da sve nije "med i mleko" i da često bistru vodu mute i zagaduju baš ti "najbliži" saradnici. Dakle, ono što je ministar u emisiji zamerao zapadnim političarima i medijima, odnosno da odbijaju da saslušaju i drugu stranu, veoma često je upražnjavano od samog ministra, što nam je i sam ministar potvrdio u nekim od svojih izlaganja u emisiji. Da je ministarstvo informacija ranije i uz pomoć

Račak kao Markale - Voker lansirao svoju istinu u svet

dokazanih pojedinaca i srpskih organizacija (bar poslednjih pet meseci) efikasnije prezentiralo svetskoj javnosti činjenice, video snimke i dokaze o kontinuiranim kidnapovanjima civila, o ubistvu srpske mladosti dok su u kaficu u Peći bezbrižno (ne sumnjajući u sposobnost države da im pruži zakonom zagaranovanu zaštitu) ispijali svoju poslednju Coca Colu, o krematorijumu u Klečki gde su spaljivani Srbi, o ubistvima civila u Glodanima i drugim zločinima počinjenim od šiptarske strane, sigurno je da tragedija u selu Račak ne bi imala ovakvog odjeka i bila tako pogubna za Srbe. Umesto takvog angažovanja najbliži saradnici gospodina ministra učestvovali su u sabotiranju ovakvih akcija i odbijali da pruže materijal o stradanju srpskog naroda na Kosovu. Razlog ove neverovatnosti koja se može dokazati, bio je što je predstavnik srpske organizacije koja u zemlji svog delovanja dokazano uživa ugled i veoma uspešno širi istinu o nama, u matici Srbiji izneo opravdanu i argumentovanu kritiku na arogantnost, neznanje i nerad pojedinaca, predstavnika vlade i države.

Ministarstvo je nesposobno i nevalifikovano da bi zadovoljavajuće znalo funkcionisanje i način razmišljanja javnosti zapadnih zemalja. Još gore od toga je ubeđenost pojedinih viših službenika i predstavnika ovog ministarstva da su samo oni sveznajući. Produkt takvih iluzija često je uzrok zapostavljanja dobronamerne kritike, korisnih predloga i saveta od srpskih organizacija i pojedinaca koji decenijama uspešno funkcionišu u tim sredinama i zemljama.

Dešavanja i okruženje u kome nam se danas nalaze narod i država nije takvo da bi smeli dozvoliti da tvrdoglavost, emotivna reagovanja i povredena sujeta pojedini

Satelitski program ne može biti demokratski sve dok je njegov glavni urednik Miodrag Popović ujedno i zamenik ministra informisanja Srbije

naca budu razlog da ne iskoristimo sve snage i mogućnosti Srba u rasejanju na neophodnom i hitno potrebnom organizovanom širenju istine o dešavanjima na Kosovu. Neko od ove gospode, ministar Vučić ili njegov zamenik Popović, reče tokom svog izlaganja u studiju da se na provlačenju istine o Kosovu treba koristiti "svaka i najmanja pukotina".

Šta vredi što to javno i svečano izjavljuju pred televiziskim kamerama kada, jedan od ove gospode, zbog lične povrednosti zatrpava već probijene tunele i stvorene

kanale kojima se širila i kojima se i dalje širi istina o Srbima i Srbiji u Švedskoj. Ovakva "bolest" daleko je ozbiljnija i

Da li je iko u matici odgovarao, bio smenjen ili podneo ostavku, zbog toga što se čekalo sa zaustavljanjem šiptarske ofanzive i dozvolilo da se sveta srpska zemlja išara njihovim rovovima

pogubnija za srpski narod i državu od "bolesti" gospodina Klintonona. Za sve Srbe bilo bi daleko korisnije kada bi javno, pa i na satelitskom programu RTS-a, mogli slobodno da diskutuju kako da izlečimo "našu bolest".

Umesto takvih demokratskih pomeranja, glavni urednik programa i istovremeno zamenik ministra za informisanje Republike Srbije, gospodin Miodrag Popović, zdravim i odlučnim Srbima, zabranjuje pojavljivanje na srpskoj televiziji i uskraćuje njihovim organizacijama mogućnost iznošenja dokaza o terorističkim delovanjima Šiptara na Kosovu. Oni koji kritikuju, vole i svoj narod i svoju državu. Oni koji sve vreme vide isključivo iste slike i opise događaja u matici, onako kako ih vide samo ministri ili diplomatski predstavnici jugoslovenske vlasti u pojedinim zemljama, prvenstveno vole sami sebe. Takvi uvek ostaju neuverljivi i u svetu neprihvaćeni kao glasnogovornici interesa srpskog naroda. I jedni i drugi danas moramo biti samo združeni Srbi.

Ko hoće i može trebalo bi da bude i patriota, ali bez nepotrebne teatralnosti i prekomerne upotrebe ove divne i svete reči. ■

Pripadnici takozvane OVK strane novinare zasipaju izjavama kako su spremni na obračun sa srpskim snagama bezbednosti

N. JANIĆ